

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: P. Ch.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2021 č. j. MSK 16935/2021, o
přestupcích

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2021 č. j. MSK 16935/2021 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku **3 000 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Havířova ze dne 18. 11. 2020 č. j. MMH/123168/2020 o přestupcích podle § 125c odst. 1 písm. k), i), bod 1, 2 a 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.
2. Žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal s navrženými důkazy, které nevzal ani v potaz, čímž došlo v řízení k procesní vadě. Kdyby žalovaný navrhované důkazy provedl, dospěl by k závěru, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně není v souladu s hmotným právem. Zdůraznil, že vždy potvrzoval, že dne 3. 2. 2020 v ranních hodinách před 8 hod. řídil motorové vozidlo Ford Galaxy RZ X barvy metal šedá a přijel z Hlavní třídy na ulici Jana Švermy na zadní parkoviště u Magistrátu města Havířova. Vozidlo přední stranou zaparkoval na volné místo mezi již zaparkovaná vozidla, a to co nejbližší budovy H. Bylo to blízko vchodu do budovy, kde sídlí RBP zdravotní pojišťovna a zde proběhlo jednání. Touto skutečností se správní orgány nezabývaly. V odvolání poukazoval na to, že v uvedený čas kolem 8.00 hod. přijel a kolem 8.30 hod. odjížděl. Žalovaný argumentoval tím, že toto tvrzení nijak nedokazoval. Žalobce poznamenal, že v době podání odvolání mu pojišťovna nebyla schopna vystavit oficiální potvrzení, jenom doklad – požadavek na proplacení s datem 3. 2. 2020, ovšem bez údaje o času. Bylo mu sděleno na příslušném pracovišti RBP Havířov, že nevystavují potvrzení s uvedením času. Tím nebyl schopen doložit své tvrzení. Nicméně očekával, že žalovaný jím navrhovaný důkaz provede. Žalovaný takto ovšem neučinil a přiklonil se k závěrům správního orgánu I. stupně. Neprovedením tohoto důkazu byl ovšem krácen na svých právech spravedlivého a nestranného procesu. Možnosti žalovaného při pořizování důkazu jsou nepochybně jiné. V mezidobí se mu ovšem podařilo získat e-mail pracovnice z RBP, ve kterém uvádí čas 8.22 hod. (po telefonickém ověření se jedná o čas vytisknutí dokladu před odchodem). Toto sdělení mu bylo zasláno 12. 4. 2021 až po urgenci na centrále RBP. V tomto sdělení uvedený čas potvrzuje jeho neměnnou obhajobu o tom, že kolem 8 hod. přijel na parkoviště a 8.30 hodin odjel, aby stihl pracovní jednání v Ostravě. Stejným způsobem chtěl dokázat přítomnost své osoby v uvedeném čase pomocí parkovacího lístku. Zmínil, že v průběhu správního řízení opakovaně uváděl, že po krátkém jednání v RBP pojišťovně ihned došel ke svému automobilu. Na parkovišti se pohyboval muž s mobilním telefonem a fotografoval automobily nebo snad v autech parkovací lístky. Na tohoto muže se podíval, zda něco nepotřebuje, ten na něho nereagoval, a proto v klidu nasednul do auta a z daného parkovacího místa u budovy H vycouval a odjel. V jízdě pak pokračoval předmětným vozidlem směrem do Moravské Ostravy, což je vzdálenost asi 15 km a zaparkoval na soukromém parkovišti firmy Koras trade s. r. o. Začátek jednání byl naplánován na 8.40 hod. a dle vyjádření účastníků této schůzky se dostavil relativně včas tedy v 8.40 – 8.45 hodin. Žalobce zdůraznil, že vzhledem k tomu, že Městská policie Havířov používá IS MP Manager, který je systémem nové generace, určený městským a obecním policiím pro vedení jejich agendy stanovené zákonem o obecní policii bez rozdílu jejich velikostí a územní působnosti, může identifikovat automobily, jejich vlastníky a kontrolovat správnost parkování. Měl za to, že žalovaný o tomto záznamu ví anebo si identifikaci vyžádá a prokáže se jeho odjezd směrem do Ostravy. Osobu pohybující se v 8.25 – 8.30 hod. na parkovišti a fotící automobily a registrační značky, považoval za někoho, kdo má takové oprávnění. Lustrací záznamu parkování se prokáže jednoznačně jeho odjezd do Ostravy. Ani tento důkaz žalovaný neprovedl. Žalobce zdůraznil, že v žádném případě

nesouhlasí s tím, že by způsobil dopravní nehodu a ani žádný podobný incident popisovaný jediným svědkem J.S.

3. K výpovědi svědka J. S. žalobce v žalobě konstatoval, že svědek vypověděl, že nehodu viděl kolem 9.00 hod. ráno, neboť čekal na vozidlo, kterým měl jet zkoušet. V 9.10 hod. seběhl z kanceláře za rohem budovy v 5. podlaží č. 420 dolů ke zkušebnímu vozidlu a opsal si poznávací značku vozidla, které mělo způsobit danou škodu. Nahlásil nehodu na Městskou policii Havířov a věnoval se svým pracovním povinnostem zkušební komisaře. Čas tohoto tvrzení prokazuje Záznamem o zkoušce praktické jízdy ze dne 3. 2. 2020, který je na č. l. 37 spisu, tedy čas 9.10 hod. Žalobce namítal, že jsou-li zápisy v uvedeném Záznamu pravdivé a komisař se jich osobně zúčastnil, pak je zde nevysvětlitelná skutečnost. Ze záznamu dovodíme trvání zkoušky č. 1 od 8.35 – 8.50 hod., zkouška č. 2 trvala od 8.50 – 9.10 hod. a zkouška č. 3 trvala od 9.10 – 9.20 hod. Jak tedy mohl být svědek J. S. současně v autě a zkoušet adepty od 8.35 hod. – 9.20 hod. a zároveň být v 9.00 hod. v kanceláři a pozorovat nehodu? Žalobce namítal, že tuto otázku a jím navrhovaný důkaz prověřit svědectví Jiřího Suchého, bylo žalovaným zamítnuto s vysvětlením, že svědek je nestranná osoba a má profesní zdatnost a odbornost a nemá důvod lhát. Neprovedením důkazu dle žalobce došlo k porušení jeho procesních práv, což vedlo k nesprávnému rozhodnutí žalovaného. V této souvislosti žalobce podotkl, že argumentuje-li se odborností svědka, zkušební komisaře, jehož svědeckou výpověď správní orgány vyhodnotily jako nejvěrohodnější bez dalšího, má být prý znalý všech věcí i postupů a se zvláštní odbornou způsobilostí právě v oblasti získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel, pak proč tento svědek nepořídil na místě obrazovou dokumentaci vozidla poškozeného a vozidla, které mělo škodu způsobit. Obrazovým záznamem by se vyloučily jakékoliv pochybnosti. Tyto rozpory nebyly dostatečně vyhodnoceny, dle žalobce svědek si nemohl sám opsat poznávací značku, ani tudíž nemohl pořídit obrazový záznam vozidla, které mělo způsobit dopravní nehodu, protože fyzicky v uvedené časy na předmětném místě nebyl. Jinak by obrazový záznam provedl. Nebyl-li fyzicky svědek J. S. na parkovišti, je otázkou, jak zjistil poznávací značku automobilu, v němž on odjel do Ostravy. Registrační značka mu byla nahlášena po příslušné lustraci automobilu, lustraci prováděla osoba, kterou on již zmínil, proto si ji zapsal na úřední list. Obrazový záznam z lustrace registrační značky se nemůže použít proto, že je zde zaznamenán čas lustrace a ten by se neshodoval s další výpovědí svědka J.S. a záznam by potvrzoval jeho nevinu. Dle žalobce jsou zde zcela jasné rozpory mezi tvrzením svědka J. S. a místem i časem a úředním záznamem, kdy se stala dopravní nehoda, kde se v uvedenou dobu nacházel on osobně. Zopakoval, že od 8.45 – 8.50 byl už v Ostravě a toto jeho tvrzení potvrdil svědek Mgr. P. M. Správní orgány učinily závěr, že svědectví J. S. má větší váhu než svědectví Mgr. P. M., aniž by přezkoumatelně tento závěr odůvodnily. Žalovaný si nevyžádal svědectví dalších osob, které by dosvědčily jeho tvrzení, nevyslechl jím navržené svědky Mgr. Jana Š., Ing. L.Č. Jsou zde časové nesrovnalosti, přitom časová stopáž je pro něho důležitá, neboť jak jinak lze zmapovat jeho přesný pohyb. Jiným způsobem svou nevinu nemůže prokázat.
4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvedl, že u ústního jednání 15. 10. 2020 byl proveden důkaz, který je označen jako „úřední záznam o předání písemnosti ze dne 1. 7. 2020“. Přestože není přímo označená dotčená listina, je dle žalovaného zjevné, že byla provedena k důkazu jako příloha tohoto úředního záznamu a správní orgán v rozhodnutí uvedl, jaké skutečnosti z této listiny zjistil a jak je hodnotil. Vzhledem k absenci konkrétního časového údaje tato listina obhajobu žalobce nepotvrzuje ani nevyvrací. Jestliže žalobce

nyň předkládá důkaz v podobě sdělení pojišťovny prostým e-mailem, ve kterém je uveden časový údaj 8.22 hod., pak tento důkaz nemohl žalovaný vzít v úvahu, neboť v průběhu správního řízení předložen nebyl. Tvrzení žalobce, že časový údaj je údajem o jeho odchodu z pobočky, není dle žalovaného ničím podloženo. Žalovaný má za to, že ani tato listina, jak vzhledem ke své formě, tak vzhledem ke svému obsahu, obhajobu žalobce ani nepotvrzuje, ani nevyvrací. Co se týče záznamu o zkoušce z praktické jízdy dne 3. 2. 2020, který předložil správnímu orgánu svědek S., je v něm zaznamenáno několik provedených jízd od 8.35 – 13.55 hod. Žalobci je nutno dát za pravdu, že v 9 hod. se svědek dle těchto záznamů nacházel ve výcvikovém vozidle, tudíž se nemohl nacházet ve své kanceláři, odkud měl vidět dopravní nehodu. Nicméně pokud svědek vypovídal o čase nehody, uváděl, že to bylo „zhruba kolem 9.00 hod.“. Šlo tedy o přibližný odhad, nikoliv o přesný čas. Ze stejné listiny přitom vyplývá, že mezi jízdou č. 1, která probíhala od 8.35 – 8.40 (nikoliv tedy 8.50, jak v žalobě nesprávně uvádí žalobce), a jízdou č. 2, která začala v 8.50 hod., je přestávka, ve které se svědek ve své kanceláři nacházet mohl. Vzhledem k tomu, že svědek určil čas nehody pouze přibližně, a tento přibližný čas neodporuje době, kdy měl přestávku mezi jízdami (rozdíl činí cca 15 minut), má žalovaný za to, že svědek pouze chybně označil dotčenou jízdu v dané listině. Žalovaný připustil, že uvedenou nesrovnalost správní orgány přehledly, přičemž žalobce na ni poprvé upozorňuje až v žalobě. Žalovaný si proto vyžádal vyjádření Městské policie Havířov, z něhož vyplývá, že svědek J.S. učinil oznámení dopravní nehody strážníkovi v 8.49 hod., což odpovídá přesně době těsně před začátkem jízdy č. 2. Dále si žalovaný vyžádal informace od Policie ČR ze systému IBC, podle něhož policie na linku 158 obdržela oznámení o dopravní nehodě v 8.52 hod., což z hlediska časové posloupnosti odpovídá oznámení, které činila za svědka Suchého městská policie obvodnímu oddělení, a což také vysvětluje, proč je v protokolu o nehodě uveden čas oznámení nehody až v 9.35 hod., jedná se zjevně o čas, kdy informaci o nehodě mohla obdržet hlídka dopravního inspektorátu. Vzhledem k výše uvedenému je dle žalovaného rovněž prokázáno, že údaj 9.30 hod., uvedený v protokolu jako čas dopravní nehody, zjevně neodpovídá skutečnosti.

5. K samotné identifikaci vozidla žalobce žalovaný uvedl, že je vyloučeno, aby svědek získal registrační značku vozidla žalobce, jiným způsobem než tím, že ji na místě fakticky viděl. K žalobcově teorii o údajné lustraci vozidla žalovaný poznamenal, že není zřejmé na základě, jakého údaje by podle žalobce mohl někdo zjistit registrační značku jeho vozidla. Svědek S. neznal totožnost vlastníka vozidla, ani jeho provozovatele, ani jeho řidiče, a neznal ani žádný jiný údaj. K důkazním návrhům na výsledcích svědků Š. a Č. žalovaný poznamenal, že tyto svědky žalobce identifikoval až v odvolání, přestože byl správním orgánem výslovně dotázán, zda může uvést další svědky, kteří se jednání účastnili, na což odpověděl, že podle jeho názoru není důvod tyto svědky uvádět. Žalovaný proto další svědky nevyslechl, i přesto, že v řízení o přestupku se neuplatní koncentrace řízení, a to s ohledem na právě popsany postup žalobce v řízení, pro který také obhajobu žalobce hodnotil jako nevěrohodnou.
6. Krajský soud na základě řádně a včas podané žaloby přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

7. Ze správních spisů bylo zjištěno, že Magistrátu města Havířova byla Policií ČR, dopravním inspektorátem Karviná postoupena spisová dokumentace, která obsahovala oznámení přestupku ze dne 26. 2. 2020, protokol o nehodě v silničním provozu č. j. KRPT-156-3/DNKA-2020-BLA, úřední záznamy o podání vysvětlení žalobcem, paní M. P., svědkem J. S., paní A. C., fotodokumentaci, náčrtek místa dopravní nehody, evidenční kartu řidiče, kartu poškozeného vozidla a kartu vozidla žalobce. Z protokolu o nehodě v silničním provozu č. j. KRPT-156-3/DNKA-2020-BLA plyne, že mělo dojít k dopravní nehodě mezi vozidlem Ford Galaxy RZ X a vozidlem Hyundai IX RZ X tak, že řidič vozidla Ford dne 3. 2. 2020 v době kolem 9.30 hod. na parkovišti u Magistrátu města Havířova přiléhajícím k ulici Jana Švermy v Havířově Městě při couvání pravou zadní částí vozidla Ford narazil do levé přední části zaparkovaného vozidla Hyundai. Přílohou protokolu o nehodě je situační nákres a pořízená fotodokumentace zachycující situaci na parkovišti u Magistrátu města Havířova, kde je vozidlo Hyundai zaparkováno do vyznačeného parkovacího místa poblíž středu parkoviště. Ohledáním vozidla Hyundai bylo zjištěno zřetelné poškození v podobě otěru laku levého boku předního nárazníku zejména ve výšce 41 - 50 cm. Ohledáním vozidla Ford byl zjištěn mj. otěr zadní části pravého zadního boku ve výšce 47 - 52 cm. Vlastnice vozidla Hyundai paní M. P. v rámci šetření dopravní nehody policisty uvedla, že 3. 2. 2020 na parkovišti před budovou magistrátu došlo k poškození jejího předtím nepoškozeného vozidla, o čemž byla informována strážníky městské policie v době kolem 9.30 hod. Žalobce do úředního záznamu o podání vysvětlení dne 26. 2. 2020 sdělil, že 3. 2. 2020 kolem 8.00 hod. přijel osobním motorovým vozidlem Ford Galaxy RZ X, jehož vlastníkem je jeho matka paní A. C., na parkoviště přilehlé k Magistrátu města Havířov. Na parkoviště přijížděl z ulice Jana Švermy. Vozidlo zde řádně zaparkoval blíže k budově, kde se nachází Revírní bratrská pokladna. Do parkovacího místa zajížděl přední částí vozu. Z automobilu vystoupil a odešel do budovy přilehlé k magistrátu, kde strávil maximálně půl hodiny. Poté, co přišel k vozidlu, si všiml, že po parkovišti chodí v civilním oblečení muž kolem 50 let věku a fotografuje automobily. Na muže se podíval, zda něco nepotřebuje, ten na něho nereagoval. Protože měl naspěch, nevěnoval mu další pozornost. Nasedl do automobilu v čase kolem 8.30 hod. a couváním bez problémů vyjel. Není si vědom, že by během parkování ať už při příjezdu nebo odjezdu z parkoviště narazil do jakýchkoliv vozidel nebo způsobil jakékoliv poškození. Jelikož je jeho vozidlo již starší, nachází se na jeho karosérii mnoho oděrek a škrábanců staršího data. On osobně na vozidle nezaznamenal žádnou novou oděrku ani škrábanec. Později vyslechnutý svědek J. S. do úředního záznamu o podání vysvětlení uvedl, že 3. 2. 2020 se nacházel při výkonu zaměstnání v budově Magistrátu města Havířova. Kolem 9.00 hod. při pohledu z okna uviděl, jak na parkovišti přilehlém k budově magistrátu vozidlo Ford Galaxy RZ X při couvání pravou zadní částí narazilo do levé přední části vozidla Hyundai IX 20 RZ X, které zde bylo zaparkováno. Poté vozidlo Ford z parkoviště odjelo. Kontaktoval tedy městskou policii. Strážníci mu po příjezdu na místě oznámili, že se případem bude zabývat dopravní policie. Vyčkal tedy na příjezd hlídky dopravní policie, se kterou se zkontaktoval a k věci podal vysvětlení. Správní orgán I. stupně na základě oznámení o přestupku zahájil předmětné přestupkové řízení doručením oznámení o zahájení řízení žalobci.
8. Ze správního spisu se dále podává, že u ústního jednání 22. 6. 2020 správní orgán provedl důkaz listinami, a to výše uvedeným oznámením přestupku, úředními záznamy o podání vysvětlení, protokolem o nehodě v silničním provozu, výpisem z evidenční karty řidiče, kartami dotčených vozidel a dále listinami, které se týkaly možnosti uplatnit nárok na

náhradu škody. Dále byl sdělen obsah grafických a obrazových příloh a to plánu místa dopravní nehody, náčrtku místa dopravní nehody a fotodokumentace.

9. U ústního jednání dne 22. 6. 2020 správní orgán I. stupně vyslechl žalobce jakožto obviněného, který vypověděl, že 3. 2. 2020 řídil motorové vozidlo Ford RZ X. Vozidlem přijel v době kolem 7.50 – 8.00 hod. k Magistrátu města Havířova, kde chtěl být před otevřením Revírní bratrské poklady, aby zde byl mezi prvními zákazníky, jelikož potřeboval být kolem 8.30 hod. v Ostravě. Žalobce uvedl, že se správnímu orgánu pokusí doručit záznam o jednání s pracovníci Revírní bratrské poklady, kde může být uveden i čas jednání. Před jednáním ani po jednání na úřadě si nevšiml, ani nezaregistroval jakýkoliv střet s jiným vozidlem. Vozidlo parkoval co nejbližší ke vchodu do Revírní bratrské poklady. Na parkoviště vjel od ulice Jana Švermy a zaparkoval mezi zaparkovaná vozidla. Po ukončení jednání při vyjíždění vycouval, ale v žádném případě nemohl narazit do vozidla Hyundai zaparkovaného ve středu parkoviště, vzdáleného zhruba 100 m od jeho vozidla. Než vyjel z parkoviště, všiml si muže, který držel v ruce mobilní telefon, z čehož usoudil, že fotografuje vozidla na parkovišti. Muži nevěnoval pozornost, jelikož jej nijak nekontaktoval. Zhruba před 8.30 hod. vyjel směr Ostrava. Do Ostravy, a to konkrétně do firmy Koras v centru Moravské Ostravy za Karolinou, přijel dle čestného prohlášení majitele firmy pana P. M. předmětným vozidlem a zúčastnil se jednání v čase od 8.40 – 10.30 hod., kde bylo i více účastníků a jeho případných svědků. Žalobce předložil správnímu orgánu předmětné čestné prohlášení, které je součástí správního spisu. U tohoto ústního jednání žalobce rovněž přibližně nakreslil místo, kde na parkovišti u Magistrátu města Havířova v inkriminovanou dobu parkoval. Dále vypověděl, že se díval na fotografie záznamu vozidla Hyundai, které bylo poškrábáno a potlučeno ze všech stran a uvádí, že jeho vozidlo Ford Galaxy je 13 let staré auto, které má rovněž po všech stranách otěry a naraženiny a vzadu blatník z umělé hmoty, který dle jeho názoru nemohl být příčinou poškození vozidla Hyundai. Žalobce v žádném případě nesouhlasil s obviněním, poznamenal, že vše bylo oznámeno člověkem se třemi dioptriemi, který za nepříznivého počasí z okna 4. patra budovy viděl, že se vozidlo pohnulo. Pokud by se vozidlo pohnulo, musel by být doplněn zvukem nárazu, což svědek neslyšel a ani on si nárazu ani pohybu vozidla není vědom. Kdyby něco způsobil, jistě by sám poškozenou zkontaktoval.
10. U tohoto ústního jednání správní orgán rovněž vyslechl svědka J. S. Ten potvrdil, že obsah úředního záznamu o podání vysvětlení, který je součástí spisu, se shoduje s podáním vysvětlení, které opravdu uskutečnil před Policií ČR. 3. 2. 2020 zhruba kolem 9.00 hod. byl v kanceláři na Magistrátu města Havířova, kde pracuje jako zkušební komisař. V danou dobu čekal na příjezd výcvikového vozidla, které vyhlížel z okna, jelikož byla doba, ve kterou již vozidlo mělo být na místě. Má kancelář č. 420, tzn. 4. patro s výhledem na dané parkoviště. Při pohledu z okna spatřil vozidlo Ford, které couvalo vedle poškozeného vozidla Hyundai, přičemž najíždělo k vozidlu tak blízko, což zaujalo jeho pozornost, kdy sám tipoval, že toto nelze zvládnout. Skončilo to tím, že se vozidlo Ford opřelo o zaparkované vozidlo Hyundai. Viděl, že vozidlo Hyundai se pohnulo, avšak náraz neslyšel. Toto také sdělil kolegovi z kanceláře panu M. Následně vozidlo Ford vyjelo z daného místa směrem doleva, kde zaparkovalo na jiném větším parkovacím místě. Následně přijelo výcvikové vozidlo a on sešel dolů. Rovněž se podíval na obě uvedená vozidla a opravdu zjistil poškození na obou vozidlech odpovídajících vzájemnému střetu. Na vozidle viděl oděrky, které byly čerstvé. Napsal si registrační značku vozidla Ford, které následně odjelo. Zda žalobce byl řidičem vozidla Ford, není schopen říci. Řidiče neviděl. Poté danou situaci oznámil městské policii sídlící v budově magistrátu. Po oznámení dopravní nehody

nastoupil do vozidla a vykonával svou profesi komisaře. Neví, jak dlouho byl pryč, ale ještě téhož dne v dopoledních hodinách jej přes mobilní telefon kontaktovali policisté, kterým celou událost popsal. Na otázku žalobce, zda svědek zná paní P., svědek odpověděl, že do doby dopravní nehody ji neznal a tudíž nevěděl, komu poškozené vozidlo Hyundai patří. Vlastníka vozidla zjistila až policie. Nezná ani policistu pana B. Na otázku žalobce, jak silné má dioptrie, odpověděl 3. Na otázku žalobce, zda si všiml poškození vozidla Hyundai i z jiných stran, svědek odpověděl, že si nevšiml, zaměřil se jen na místo střetu. Neměl důvod vozidlo prohlížet celé. Svědek poté předal správnímu orgánu záznam o zkoušce z praktické jízdy dne 3. 2. 2020 a uvedl, že je zřejmé, že k dopravní nehodě došlo v době kolem 9.00 hod., kdy čekal na výcvikové vozidlo, od 9.10 – 9.50 hod. daný výcvik započal. Na záznam si poznamenal registrační značku poškozeného vozidla a příjmení údajného vlastníka vozidla původně paní Š., což mu sdělil někdo ze zaměstnanců. V závěru tohoto ústního jednání pak správní orgán sdělil žalobci, že dokazování a shromažďování podkladů je ukončeno a žalobci byla dána možnost, aby se dle § 36 odst. 3 správního řádu seznámil, s poklady před vydáním rozhodnutí.

11. Součástí spisové dokumentace je svědkem předložená záznam o zkoušce z praktické jízdy dne 3. 2. 2020, v němž je vyznačen čas první jízdy od 8.35 – 8.40 hod., čas druhé jízdy od 8.50 – 9.10 hod., třetí jízda v čase od 9.10 – 9.20 hod., čtvrtá jízda od 10.00 – 10.30 hod. Ve spodní části listiny je uvedeno jméno a příjmení zkušebního komisaře J. S., podpis a kulaté razítko. V pravém horním rohu listiny jsou údaje X, pod tím X. Ve spise je rovněž úřední záznam z 1. 7. 2020, podle něhož žalobce předal správnímu orgánu písemnost „požadavek na proplacení“ (listina je součástí správního spisu na č. 1. 41). Z této listiny plyne, že 3. 2. 2020 žalobce navštívil Revírní bratrskou pokladnu, zdravotní pojišťovnu.
12. Následně správní orgán I. stupně nařídil ústní jednání na 15. 10. 2020, k němuž jako svědka předvolal Mgr. P. M. Z protokolu o ústním jednání ze dne 15. 10. 2020 plyne, že správní orgán I. stupně provedl opětovně shora uvedené listinné důkazy a dotázal se žalobce, v jakém je vztahu ke svědkovi Mgr. P. M., na což žalobce odpověděl, že jsou obchodními partnery, znají se zhruba 20 let. Co se týká jednání ve firmě Koras, jejíž je pan M. jednatelem, pak se jednalo o obchodní záležitosti, k nimž se nechce blíže vyjadřovat. Na otázku, zda může uvést další svědky, kteří se jednání také účastnili, žalobce odpověděl, že podle jeho názoru není důvod tyto svědky uvádět. Následně správní orgán přistoupil k výsledku svědka Mgr. P. M., který kromě jiného vypověděl, že je jednatelem společnosti Koras a žalobci napsal předmětné čestné prohlášení, neboť se dne 3. 2. 2020 v době od 8.40 – 10.30 hod. nacházel na jednání v Ostravě. Toto prohlášení je pravdivé a vlastnoručně jej podepsal. S žalobcem se znají již ze školy, jsou obchodními partnery již delší dobu asi 20 – 25 let. Ví, že žalobce jezdí vozidlem Ford Galaxy tmavé barvy asi šedo-tmavě-modré, registrační značku nezná. Žalobce tehdy vozidlo zaparkoval na soukromém parkovišti firmy vedle jeho vozidla. Jelikož čestné prohlášení sepsal jako fyzická osoba, nikoliv za firmu, nebylo čestné prohlášení opatřeno razítkem společnosti. V závěru ústního jednání správní orgán sdělil žalobci, že dokazování a shromažďování podkladů je ukončeno. Žalobce potvrdil, že se všemi podklady byl seznámen, neměl žádné dotazy, připomínky ani nenavrhl provedení žádných dalších důkazů. Správní orgán I. stupně po tomto ústním jednání správní spis o žádné další podklady již nedoplňoval a 18. 11. 2020 vydal rozhodnutí č. j. MMHA/123168/2020, jímž uznal žalobce vinným tím, že dne 3. 2. 2020 v době kolem 9.00 hod. v Havířově – Městě na ulici Jana Švermy, na parkovišti u Magistrátu města Havířova řídil motorové vozidlo Ford Galaxy RZ X, 1) přičemž při couvání s vozidlem se nechoval ohleduplně a ukázněně tak, aby svým jednáním neohrožoval majetek jiných osob

ani svůj vlastní, když nepřizpůsobil své chování svým schopnostem a narazil pravou zadní částí vozidla Ford Galaxy do levé přední části zaparkovaného vozidla Hyundai IX, RZ X, čímž došlo ke hmotné škodě na vozidlech, tedy porušením § 4 písm. a) zákona o silničním provozu spáchal z nedbalosti přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, 2) a jako účastník dopravní nehody, při které došlo ke hmotné škodě na majetku třetí osoby, a) neprodleně nezastavil své vozidlo, tedy porušením § 47 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu spáchal z nedbalosti přestupek dle § 125c odst. 1 písm. i) bod 1 zákona o silničním provozu, b) neoznámil dopravní nehodu policistovi, tedy porušením § 47 odst. 3 písm. b) zákona o silničním provozu ve spojení s § 47 odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu spáchal z nedbalosti přestupek dle § 125c odst. 1 písm. i) bod 2 zákona o silničním provozu, c) nesetřval na místě dopravní nehody do příchodu policisty a místo dopravní nehody nedovoleně opustil, tedy porušením § 47 odst. 4 písm. c) zákona o silničním provozu v návaznosti na § 47 odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu spáchal z nedbalosti přestupek dle § 125c odst. 1 písm. i) bod 4 zákona o silničním provozu. Žalobci byla podle § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 4 000 Kč. Dále mu byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení 1 000 Kč a správní orgán rovněž rozhodl o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

13. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím. V odvolání žalobce setřval na své verzi skutkového děje, stejně jako v žalobě uvedl důvody, proč nesouhlasí s hodnocením výpovědi svědka J. S., jehož svědectví bylo v dané věci důkazem klíčovým, poukazoval stejně jako v žalobě na rozpory mezi údaji uvedenými v protokole o nehodě, zejména stran údajů časových a tvrzeními svědka S., zpochybňoval i možnost svědka S. vůbec vidět z okna ve 4. patře údajný náraz jeho vozidla do vozidla Hyundai, nesouhlasil s hodnocením výpovědi svědka Mgr. P. M., správnímu orgánu vytkl deficit v dokazování a v odvolání rovněž navrhl provést důkaz výsledky svědků - jím označených osob, které se měly zúčastnit obchodního jednání dne 3. 2. 2020 ve firmě Koras Trade s. r. o., poukazoval i na možnou nestrannost svědka s ohledem na jeho profesi zkušebního komisaře a s tím spojených vazeb na městskou policii, státní policii, úředníky magistrátu. V odvolání zmiňoval také to, že vozidlo, které řídil Ford Galaxy je staré 14 let a na tmavé kapotě má několik otěrků i škrábanců staršího data, než je inkriminovaná událost, poukazoval také na to, že i z fotodokumentace policie plyne, že i na automobilu Hyundai RZ X zaevidovaného v roce 2015 majitelkou M.P. se nacházelo po všech stranách více starších škrábanců, ťukanců i otěrků. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí ztotožnil s hodnocením výsledku svědka J. S., ztotožnil se i s hodnocením výpovědi svědka Mgr. M., neshledal důvod provádět další důkazy žalobcem navržené, tj. výsledky svědků Mgr. Š. a Ing. Č., se závěrem, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Uvedl, že důkaz výsledkem svědků Mgr. J. Š. a Ing. L. Č. není za současného stavu znalostí způsobilý vyvrátit nebo potvrdit tvrzenou skutečnost, tzn. nedisponuje vypovídací potencií, žádné avizované čestné prohlášení těchto osob pak správním orgánům ze strany žalobce rovněž nebylo předloženo. Dle žalovaného žalobce neuvedl, jakékoliv zpřesnění, kdo jsou tyto jím označené osoby, kde se měly nacházet, proč by mohly sdělit v řízení o přestupku něco nového, a poznamenal, že u ústního jednání dne 22. 6. 2020 žalobce toliko obecně uvedl, že na jednání ve firmě Koras Trade s. r. o. bylo více účastníků - jeho případných svědků a u ústního jednání 23. 9. 2020 pak sdělil správnímu orgánu, že není důvod uvádět svědky, kteří se účastnili jednání. Žalovaný dovodil, že ani tato nevstřícnost žalobce jakožto obviněného nepřispívá tomu, že by měly

správní orgány provést další dokazování s tím, že důkazní návrh by měl být přesvědčivě odůvodněn, neboť stav věci byl zjištěn bez důvodných pochyb.

14. Podle ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
15. Podle ust. § 51 odst. 1 správního řádu, k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.
16. Podle ust. § 52 správního řádu, účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.
17. Krajský soud dospěl k závěru, že správní orgány nedostály svým povinností vyplývajícím z citovaného § 3 správního řádu a nezjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Ze strany správních orgánů nebylo provedeno dostatečné dokazování a nebylo tak postaveno najisto, zda se žalobce předmětných přestupkových jednání, která jsou mu kladena za vinu v rozhodnutí správního orgánu I. stupně, skutečně dopustil. Současně je třeba zdůraznit, že správní orgán je povinen zjistit před vydáním rozhodnutí přesně a úplně skutečný stav věci a není přitom vázán jen návrhy účastníků řízení. S ohledem na zásadu materiální pravdy musí stav věci zjistit spolehlivě i za jejich případné nečinnosti. Uvedené soud připomíná s ohledem na argumentaci žalovaného ve vyjádření k žalobě, že důkaz předložený žalobcem v průběhu soudního řízení – potvrzením Revírní bratrské poklady nemohl vzít v úvahu, neboť mu nebyl v průběhu správního řízení předložen (žalobce při tom údaje o tom, že navštívil pobočku RPB zdravotní pojišťovny uváděl již v rámci podání vysvětlení na policii), stejně tak s ohledem na poznámku žalovaného, že správní orgány sice přehlédly jisté nesrovnalosti stran časových údajů v záznamu o zkouškách z praktické jízdy ze dne 3. 2. 2020 předloženého svědkem S., avšak že žalobce na tuto nesrovnalost poprvé upozorňuje až nyní v žalobě, a také i s ohledem na důkazní návrhy žalobce výsledkem svědků Š. a Č., které dle žalovaného žalobce identifikoval až v odvolání a argumentoval současně, že tyto svědky žalovaný nevyslechl, a to s ohledem na popsany postup žalobce v řízení, pro který obhajobu žalobce hodnotil jako nevěrohodnou. S tímto posouzením se ovšem soud neztotožňuje. Především je naprosto zarážející ta skutečnost, že žádný ze správních orgánů neusiloval o to, aby i s ohledem na obranu žalobce, jehož tvrzení byla od počátku konzistentní, byly zajištěny a vyžádány záznamy z kamer, které se nepochybně v dané lokalitě, kde je Magistrát města Havířova a RBP zdravotní pojišťovna v inkriminovanou dobu nacházely, neboť nelze vyloučit, že některé z těchto kamer mohly přímo snímat i předmětné parkoviště a průběh dopravní nehody, stejně tak pohyb žalobce. Tyto pak bylo možno konfrontovat s ostatními důkazy. Stejně tak mohly být kamerové záznamy vyžádány od Revírní bratrské pokladny zdravotní pojišťovny k okolnostem týkajícím se pohybu žalobce, tj. kdy do budovy vstoupil a kdy z ní odešel. Nabízely se i záznamy z kamer v dotčených ulicích města Havířova snímajících příjezd na předmětné parkoviště. Z těchto kamerových záznamů bylo možno vysledovat i časové údaje o pohybu předmětného vozidla řízeného žalobcem za účelem zjištění, zda se skutečně v inkriminovanou dobu na předmětném parkovišti mohl nacházet či nikoliv, kdy tam vjížděl a kdy z parkoviště vyjížděl. Nabízely

se i důkazy ze záznamu kamer v Ostravě, neboť i z nich by bylo možno vysledovat pohyb vozidla žalobce stran časových údajů o jeho příjezdu do Ostravy respektive do firmy, kde se zúčastnil jednání. Deficity v dokazování spočívají i v tom, že se správní orgány dostatečně nezabývaly tím, zda svědek J.S. jehož výpověď byla pro správní orgány klíčovým důkazem, vůbec mohl ze své kanceláře ve 4. patře spolehlivě vidět na místo, kde bylo zaparkováno vozidlo Hyundai. S ohledem na tvrzení žalobce, že dne 3. 2. 2020 přijel na parkoviště před Magistrátem města Havířova za účelem návštěvy Revírní bratrské poklady a z parkoviště měl odjet kolem 8.30 hod., měl správní orgán učinit dotaz i na tuto pobočku zdravotní pojišťovny o tom, zda se o této návštěvě žalobce nachází nějaký záznam, včetně toho, po jakou dobu jednání žalobce tam trvalo, což současně také vyžadovalo ze strany správního orgánu, aby žalobce svou výpověď doplnil o uvedení údajů, s kým v této zdravotní pojišťovně jednal. Dle názoru soudu nelze akceptovat závěr správních orgánů, že není důvod pochybovat o pravdivosti tvrzení svědka J. S., který neměl na věci jakýkoliv zájem s argumentací a se zdůrazněním toho, že se jedná o osobu se zvláštní odbornou způsobilostí právě v oblasti získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení vozidel a že se jedná o maximálně kvalifikovanou osobu, u které má správní orgán pádné důvody se domnívat, že podané svědectví je reálné a objektivní. Skutečnost, že svědek byl zkušebním komisařem, nemá žádnou souvislost s tím, zda byl či nebyl schopen ze své kanceláře ve 4. patře budovy magistrátu schopen s ohledem na vzdálenost a místo, kde se nacházelo vozidlo Hyundai jím popisovaný skutkový děj upozorovat, včetně toho, zda se vůbec v době, kdy mělo dojít k poškození vozidla Hyundai, v kanceláři nacházel. Pominout v této souvislosti totiž nelze rozpory plynoucí ze svědkem tvrzených časových údajů o tom, kdy došlo k nehodě, kdy se měl nacházet v kanceláři a údaji uvedenými v záznamu o zkušebních jízdách. Oproti tomu výpověď svědka Mgr. P.M. správní orgány neshledaly „příliš přesvědčivou a věrohodnou“, a to z důvodu „evidentního vztahu“ mezi žalobcem a svědkem, a také proto, že jeho svědectví „není podrobné“ například co do zachycení jednání, a proč byl okamžik jednání v 8.40 hod. zachycen. S touto argumentací nelze souhlasit, především bylo na správním orgánu I. stupně, když vyslýchal svědka, aby se ho na tyto skutečnosti podrobně dotázel. Samotná skutečnost, že se svědek s žalobcem zná a jsou obchodními partnery, automaticky neznamená, že svědek je nevěrohodný.

18. Soud zastává názor, že teprve po provedení dalších důkazů, jak je uvedeno výše, a důkazů, které navrhli jak žalobce, tak žalovaný v průběhu tohoto soudního řízení, přičemž se jedná o dokazování rozsáhlé a zásadní, by bylo možno postavit najisto, zda se žalobce přestupkového jednání, které je mu kladeno za vinu v rozhodnutí správního orgánu I. stupně, skutečně dopustil. Co se týká důkazních návrhů žalobce, pak se částečně jedná o důkazy, které navrhoval již v odvolacím řízení, a to fotografiemi, dále dokladem z RBP, zdravotní pojišťovny o čase návštěvy v pobočce v Havířově, žalobce dále také navrhuje vyžádat od Městské policie Havířov konkrétní údaje, které se týkají telefonického oznámení o nehodě svědkem S. dne 3. 2. 2020, žalobce dále vyžaduje důkazy, které se týkají údajů ohledně záznamů o průběhu jízd, časové souvislosti a průběhu zkoušek dne 3. 2. 2020 od autoškoly B., a to s ohledem na výpověď svědka a jím předložené záznamy o zkoušce z praktické jízdy dne 3. 2. 2020. Návrhy na doplnění dokazování učinil v průběhu soudního řízení i žalovaný, který navrhl důkaz vyjádřením Městské policie Havířov o tom, kdy pan J. S. učinil oznámení dopravní nehody, důkaz informacemi od Policie ČR, které se týkají rovněž oznámení o dopravní nehodě. Dle názoru soudu vyloučit nelze ani opětovný výslech svědka J. S. Vzhledem k zásadním deficitům ve zjištění skutkového stavu věci a

nutnosti provést další rozsáhlé a současně zásadní dokazování soud v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení a podle § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž je správní orgán dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem soudu výše uvedeným.

19. Podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 3 000 Kč, kterážto představuje soudní poplatek za žalobu, neboť žalobce měl ve věci zcela úspěch.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 28. 1. 2022

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně